

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved Lov Nr. 96 af 27. Marts 1934 blev der givet Socialministeren Bemyndigelse til efter nærmere fastsatte Regler at yde Tilskud til Beskæftigelsesforanstaltninger, som til Fordel for unge arbejdsløse iværksættes af Kommuner, Foreninger (derunder Fagforeninger) eller andre egnede Organer til Modvirken af den Forringelse af Arbejdsevnen og Arbejdslysten, der er forbundet med langvarig Arbejdsløshed, jfr. Rigsdagstidende 1933—34, Folketingets Forhandlinger Sp. 1395, 1491, 3107, 3170, Tillæg A., Sp. 2553, Tillæg B., Sp. 465, 1159, Tillæg C., Sp. 255, 931, Landstingets Forhandlinger Sp. 582, 591, 602, 733, 748.

Udgifterne til Tilskud i Henhold til Loven, der har Gyldighed indtil 31. Marts 1935, kan i Forbindelse med de i Henhold til Lov Nr. 186 af 20. Maj 1933 tilstaaede Tilskud ikke overstige det ved sidstnævnte Lovs § 5 fastsatte Maksimumsbeløb af 3 Mill. Kr.

Til Beskæftigelsesforanstaltninger, iværksatte i Henhold til Ungdomsarbejdsløshedsloven af 20. Maj 1933, er der ydet et Statstilskud paa ialt ca. 225 000 Kr. Ved Loven af 27. Marts 1934 indførtes forskellige Ændringer i den tidligere Lov, hvorved det var tilsigtet at tilskynde til i højere Grad end tidligere at udnytte denne Lovgivning, jfr. Lovens Paragraffer 2—3, der hjemler Adgang til at yde et højere Tilskud pr. Beskæftigelsesdag samt til Ydelse af særligt Etableringstilskud. Der er herefter i Henhold til Loven af 1934 pr. 25. Januar 1935 bevilget Statstilskud til et samlet Maksimumsbeløb af ca. 725 000 Kr., svarende til ca. 300 000 Beskæftigelsesdage, hvortil kommer Etableringstilskud til et Beløb af ialt ca. 20 000 Kr. Da de bevilgede Beløb er Maksimalbeløb, maa det forventes, at de faktiske Statstilskud kommer til at ligge noget lavere end de bevilgede Tilskud; selv om der i den resterende Del af Finansaaret 1934—35 maa antages at blive bevilget yderligere Statstilskud af mindre Omfang,

kan de faktiske Statstilskud i Henhold til Loven af 1934 derfor formentlig ikke forventes at ville overstige et Beløb af ca. 725 000 Kr.

Det af Socialministeriet nedsatte raadgivende Udvalg, bortset fra Venstres Repræsentant, har i sin Indstilling vedrørende Spørgsmaalet om fortsat Tilskud til en større Beskæftigelsesforanstaltning fremhævet den Betragtning, at de hidtidige Ungdomsarbejdsløshedsloves korte Gyldighedsperioder efter de af Udvalget indhøstede Erfaringer i høj Grad har vanskeliggjort Iværksættelsen af større Beskæftigelsesforanstaltninger, der kræver særlige Etableringsomkostninger, og har derfor udtalt, at det maa anses for ønskeligt og hensigtsmæssigt, at en eventuel ny Lov om Forlængelse af den gældende Ungdomsarbejdsløshedslov faar en Gyldighedsperiode af i hvert Fald 3 Aar. Da Socialministeriet for sit Vedkommende er enig i, at Usikkerheden med Hensyn til Forlængelse af de kortvarige Ungdomsarbejdsløshedslove kan have været medvirkende til Lovens ringe Udnyttelse, og da Ministeriet maa anse det for meget ønskeligt, at der under den fortsatte betydelige Arbejdsløshed ved en Forlængelse af Loven skabes fortsat Adgang til gennem de i Loven omhandlede Beskæftigelsesforanstaltninger at modarbejde den af langvarig Arbejdsløshed følgende Demoralisation, som de unge er særlig udsat for, fremsættes nærværende Forslag om Lovens Forlængelse indtil Udgangen af Finansaaret 1937—38, saaledes at der for et yderligere Tidsrum af 3 Aar kan ydes Tilskud til Beskæftigelsesforanstaltninger.

Ved Udgangen af Finansaaret 1934—35 kan der imidlertid af det i Henhold til § 7 i Loven af 27. Marts 1934 til Raadighed stillede Beløb af 3 Mill. Kr. efter det foran anførte kun forventes at være et Beløb af ca. 2 Mill. Kr. i Behold. Da dette Beløb under Hensyn til Størrelsen af de i Finansaaret 1934—35 bevilgede